

พินิจนิพนธ์ 2555: อิทธิพลของพุทธศาสนาดั้งเดิมต่อหลักคำสอนของพระนาคาร
ชุนในปรัชญามารขมิณะ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ปรัชญาและศาสนา) สาขาวิชา
ปรัชญาและศาสนา ภาควิชาปรัชญาและศาสนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์สุเชาวน์ พลอยหอม, M.A. 119 หน้า

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการคือ (1) เพื่อศึกษาหลักคำสอนของ
พระนาคารชุนในปรัชญามารขมิณะ (2) เพื่อศึกษาการนำเสนอวิชาวิธีของพระนาคารชุน และ
(3) เพื่อศึกษาหลักธรรมในพุทธศาสนาดั้งเดิมที่มีอิทธิพลต่อหลักคำสอนของพระนาคารชุน

ผลลัพธ์จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า แนวคำสอนของพระนาคารชุนมีความสอดคล้องกัน
อย่างเป็นระบบในด้านอภิปรัชญา ญาณวิทยา และจริยศาสตร์ สิ่งที่เป็นแก่นคำสอนคือ ศูนย์ดา
ซึ่งมีนัยเดียวกับคำสอนของพุทธศาสนาดั้งเดิมเรื่อง อนัตตตา อันมีทฤษฎีปฏิบัติสมบูรณ์เป็น
ความรู้ในการอธิบาย สำหรับวิชาวิธี เป็นเพียงเครื่องมือในการขยายคำสอนของท่านมิให้ยึดติด
กับเหตุผลและเห็นข้อจำกัดของภาษา โดยวิธีนี้จะทำให้เข้าถึงศูนย์ดา และสามารถปล่อยวางทาง
ความเชื่อด้านอภิปรัชญาต่างๆ ได้ และเข้าสู่ความเป็นสายกลาง ทั้งนี้ หลักคิดทั้งหมดอยู่บน
กฎปฏิบัติสมบูรณ์และพหุนัยแห่งภาวะสัมพัทธนิยม ในบั้นปลาย ทุกสรรพสิ่งจะแผ้วทางไปสู่
“ความว่าง” อย่างแท้จริง

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก